

Nr 753

Av herr **Lundström m. fl.**, i *anledning av Kungl. Maj:ts skrivelse nr 67, med överlämnande av redogörelse från Nordiska rådets svenska delegation.*

Efter hand som det ekonomiska samarbetet i Norden intensifieras och exempelvis storindustriens system med underleverantörer i grannländerna får allt större spridning, kommer skattefrågorna att spela allt större roll. När tullarna inom något år inom ramen för EFTA-samarbetet helt avvecklats kommer dessas handelshindrande verkan att delvis övertas av de indirekta skatterna, om dessa är alltför olikartat utformade.

Det är mot denna bakgrund naturligt att Nordiska rådet antagit ett flertal rekommendationer om nordiskt skattesamarbete. Dessa har avsett bl. a. samarbete i fråga om skatteutredningar (nr 30/1962), harmonisering av bolagsbeskattningen (nr 26/1964), harmonisering av huvudformerna för indirekt beskattning, bl. a. mervärdeskatten, (nr 27/1964) samt harmonisering av vissa skatter och avgifter, s.k. punktskatter (nr 28/1964).

Till Nordiska rådets trettonde session hade regeringarna i de nordiska länderna avgivit meddelanden i anledning av dessa tidigare rådsrekommendationer i skattefrågor. I stort sett utmärkes dessa av att inga konkreta resultat av samarbetet kunde redovisas.

Rekommendationen angående nordiskt samarbete mellan pågående skatteutredningar av olika art är av särskild betydelse, då ett förverkligande av denna kan sägas bana väg för ett realiserande även av de övriga skatterekommendationerna. Man har ej kommit längre än att nordiska finansministermöten möjligen kan bli en institution. Därtill kan anmärkas att på så gott som alla andra områden finns ett intensivt samarbete på ministernivå, vanligen med två eller flera möten om året. Vidare har en förbättrad ömsesidig information beträffande direktiv m.m. för kommittéer och sakkunniga på skatteområdet ställts i utsikt. Den ökning av samarbetet som hittills kommit till stånd är alltså synnerligen begränsad. Huruvida de två finansministermöten som hållits avsatt några praktiska resultat kan ej bedömas utifrån. I en ur samarbetssynpunkt så central fråga som mervärdeskatten synes de närmast berörda länderna nu snarare vara längre från varandra än för ett år sedan.

I anledning av en till 1964 års riksdag väckt motion underströk bevillningsutskottet i sitt betänkande nr 63 att värdet av kontakter mellan de nordiska regeringarna i skattefrågor från flera synpunkter var betydelsefullt. I detta uttalande kan man tveklöst instämna, samtidigt som man

med beklagande måste konstatera hur föga som i praktiken gjorts för att etablera ett välfungerande samarbete. Man måste självfallet vara medveten om att just skattepolitiken är ett av de fält, där ett nordiskt samarbete är särskilt vanskligt med hänsyn till dess starka inrikespolitiska bindningar. Det borde emellertid vara möjligt att finna former för en effektiv kontakt länderna emellan.

Under åberopande av det ovan anförda hemställas,

att riksdagen vid behandling av Kungl. Maj:ts skrivelse nr 67 måtte anhålla, att Kungl. Maj:t ville i samverkan med övriga nordiska länder utreda hur ett nära samråd skall kunna åstadkommas på skatteområdet mellan departement, olika myndigheter samt kommittéer och sakkunniga som sysslar med skatteutredningar.

Stockholm den 4 maj 1965

Birger Lundström Torsten Bengtson Holge Ottosson
